

Projekt

z dnia 4 stycznia 2021 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY MIEŚCISKO**

z dnia 12 stycznia 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Mieścisko.

Na podstawie art. 237 w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) w zw. z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378), uchwala się, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uznaje się skargę na działalność Wójta Gminy Mieścisko z dnia 10 grudnia 2020 r. za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Mieścisko do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

DO UCHWAŁY NR RADY GMINY MIEŚCISKO Z DNIA 12 STYCZNIA 2021 R. W SPRAWIE ROZPATRZENIA SKARGI NA DZIAŁALNOŚĆ WÓJTA GMINY MIEŚCISKO.

Dnia 14 grudnia 2020 r. do Rady Gminy Mieścisko wpłynęło pismo z dnia 10 grudnia 2020 r. zatytułowane „SKARGA NA DZIAŁANIE WÓJTA GMINY MIEŚCISKO”.

Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) [dalej: "K.p.a."] przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Po przeanalizowaniu pisma Rada Gminy Mieścisko stwierdziła, że pismo stanowi skargę, o której mowa w ww. art. 227 Kpa.

Rada Gminy Mieścisko jest właściwa do rozpatrywania skargi na Wójta Gminy na podstawie art. 229 pkt 2 Kpa.

Przedmiot niniejszej skargi stanowią zarzuty dotyczące:

- 1) naliczania wielokrotnych kosztów upomnień za nieterminowe wnoszenie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- 2) zagospodarowania części działki skarżącego poprzez budowę na niej drogi gminnej;
- 3) zagospodarowania części działki w Popowie Kościelnym;
- 4) sposobu naliczania oraz wysokości opłat i podatków lokalnych.

Na posiedzeniu dnia 21 grudnia 2020 r. odnosząc się do ww. zarzutów Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła następujący stan faktyczny i prawny:

Ad 1)

Zgodnie z art. 6h Ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właściciele nieruchomości są obowiązani ponosić na rzecz gminy, na terenie której są położone ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Ponoszenie przez mieszkańców opłat i podatków lokalnych jest ich obywatelskim obowiązkiem. Natomiast koszty upomnień za nieterminowe wnoszenie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi są kosztami związanymi z zaległościami podatkowymi i koniecznością wzywania „podatnika” do zapłaty. Koszty upomnień, to nie tylko zwrot opłaty pocztowej, jak pisze skarżący,

ale również koszty przygotowania przez pracownika wezwań, koszty materiałów biurowych, koszty pracy itp.

Każdą należność publiczno-prawną należy uiszczać w terminie: podatek dochodowy, podatek VAT, składki do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ podatkowy z urzędu nie posiada informacji o trudnej sytuacji finansowej podatnika, jeżeli podatnik nie poinformuje o tym organu (względnie złoży wniosek o odroczenie płatności, umorzenie, itp.). W przedmiotowej sprawie, skarżący z takiej możliwości nigdy nie skorzystał.

Ad 2)

Skarżący nabył nieruchomość, o której mowa w skardze, na mocy aktu notarialnego z 22 sierpnia 2012 r. Droga, która znajduje się na części tej nieruchomości była już wybudowana przed nabyciem przez niego przedmiotowej nieruchomości (prawdopodobnie już w latach 90-tych). Gmina nie wybudowała drogi na działce skarżącego, skarżący kupił tę nieruchomość, gdy droga na niej się już znajdowała.

Ad 3)

Skarżący zarzuca Wójtowi nieprawidłowe działanie w związku z zagospodarowaniem nieruchomości należącej do Skarżącego w Popowie Kościelnym.

W tej sprawie Wójt przedstawił stanowisko w piśmie z 27 grudnia 2019 r. nr DTW.7234.41.2019, w którym wskazał Skarżącemu sposób rozwiązania problemu.

Wskazuje się ponadto, że Skarżący nabył ww. nieruchomość na mocy aktu notarialnego z 9 stycznia 2013 r. W momencie zakupu na nieruchomości był już posadowiony chodnik i rów. Skarżący osobiście deklarował budynki i grunty związane z działalnością gospodarczą na terenie tych nieruchomości. Decyzja podatkowa na rok 2020 została wydana zgodnie ze złożoną dokumentacją.

Zgodnie natomiast z utrwalonym orzecznictwem i praktyką podatek naliczany jest od całej nieruchomości, a nie od części faktycznie zajętej na prowadzenie działalności gospodarczej.

Ad 4)

Skarżący podnosi, że w Gminie Mieścisko podatki i opłaty lokalne są wysokie.

Nie sposób odnieść się do tego zarzutu, albowiem ocena ta jest subiektywna. W porównaniu na przykład do Gminy Damasławek (gminy z powiatu wągrowieckiego) - stawki w Gminie Mieścisko są niższe. W odniesieniu natomiast do wskazywanego w skardze Miasta Gniezno, co prawda stawka podatku od nieruchomości za grunty jest niższa (o 6 groszy za 1 m²), jednakże już w odniesieniu do stawki za budynki stawka ta jest wyższa (o 1,70 zł za 1 m²).

Ponadto, Rada Gminy Mieścisko uchwalając wysokości stawek podatków i opłat lokalnych związana jest postanowieniami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - podejmowane uchwały

są w tym zakresie prawidłowe i nie były kwestionowane przez organ nadzoru, jakim jest Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu.

Mając powyższe na uwadze, 21 grudnia 2020 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wyraziła stanowisko, że ww. skarga jest bezzasadna i zarekomendowała takie stanowisko Radzie Gminy Mieścisko.

Mając powyższe na uwadze, Rada Gminy Mieścisko uznała wniesioną na Wójta Gminy Mieścisko skargę za bezzasadną.

Niniejszą uchwałą Rada Gminy Mieścisko postanawia zobowiązać Przewodniczącego Rady Gminy Mieścisko do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, zgodnie z wymogami określonymi przepisem art. 238 K.p.a.

Mając powyższe na uwadze, podjęcie niniejszej uchwały jest w pełni uzasadnione.